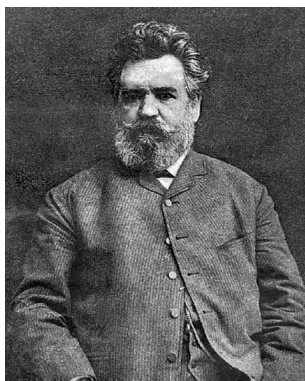

А. І. Шушківський

Лаверецький Микола Якимович

ЛАВЕРЕЦЬКИЙ Микола Якимович (Лаврецький Николай Акимович; 03. 02. 1837, Москва – 23. 10. 1907, С.-Петербург) – російський скульптор. Син художника-ливарника та скульптора Якіма, брат художника-мозаїста, скульптора Івана (брав участь у створенні монумента Б. Хмельницькому на Софій. площі в Києві) Лаврецьких. Навч. у С.-Петербур. рисув. школі Товариства заохочення мистецтв і С.-Петербур. АМ (1851–60; викл. І. Віталі, П. Клодт і М. Піменов). 1853 за портретне погруддя дійс. стат. радника, кер. держ. майном В'ятської губ. В. Юзефовича (у 1860-х рр. – керівник Київ. кредит. каси) нагородж. сріб. медаллю 2-го ступеня, 1857 за барельєф «Ахіллес волочить тіло Гектора» – сріб. медаллю 1-го ступеня, 1859 за барельєф «Цинцинат приймає послів з Риму, які сповіщають його про обрання диктатором» – золотою медаллю 2-го ступеня, 1860 за барельєф «Повернення Регула з Риму у Карфаген» – великою золотою медаллю (у цьому ж році отримав звання клас. художника). 1859 виконав надгробок на могилі рос. композитора М. Глінки на лютеран. кладовищі у С.-Петербурзі (брав участь у створенні йому пам'ятника у м. Смоленськ, Росія; реалізовано проект А. фон Бока, 1885), у 1861 – перший проект пам'ятника рос. поету О. Пушкіну для Царського Села (нині м. Пушкін С.-Петербур. міськради; не реалізовано через брак коштів). 1863–69 – пенсіонер С.-Петербур. АМ у Австрії, Німеччині та Італії (у останній країні жив і працював найтриваліший час); 1870–83 – її ад'юнкт-проф., 1883–94 – штат. проф. 2-го ступеня 1868 за скульптурну групу «Хлопчик і дівчинка, які годують пташечку» отримав звання академік С.-Петербур. АМ, 1870 за мармур. статуї «Купальниця», «Перша троянда», «Хлопчик-неаполітанець з мавпочкою», групи «Діти, які дивляться у дзеркало», «Діти, які просять милостиню», погруддя «Весна», «Етюд старого», «Капуцин», «Сафо», «Чучарка» – звання професора. 1873 як експерт рос. худож. відділу

нагородж. «медаллю за мистецтво» на Всесвіт. виставці у Відні. 1882 створив скульптурну групу ангелів, св. євангелістів, барельєфи з біблей. сюжетами для дарохранительниці гол. престолу собору Христа Спасителя у Москві (зберігалися до зруйнування храму 1931), 1883 – мемор. портрет рос. письменника Ф. Достоєвського (використано для надгробка на Тихвин. кладовищі С.-Петербур. Олександрo-Невської лаври), 1886 – пам'ятник мореплавцю П. Пахтусову у Кронштадті (нині С.-Петербур. міськради), 1890 – пам'ятник Катерині II у Сімферополі. 1887 під його керівництвом Ж. Полонська створила погруддя О. Пушкіна для пам'ятника в Одесі. Його скульптура «Росія», виконана у техніці каслин. лиття, експонувалася на Всесвіт. худож.-пром. виставці у Парижі (1900; Гран-Прі та Велика золота медаль) та на Всерос. виставці у м. Нижній Новгород (Росія; 1896). У 1891 разом з І. Вольфом отримав 4-у премію у конкурсі на пам'ятник Миколі I у Києві. Також створив групи «Маленькі кокетки» (1872), «Материнська любов» (1876), «Венера і Амур» (1886), статуї «Торгівля», «Промисловість» (обидві – 1876), «Мефістофель», «Сором'язливість» (обидві – 1881), «Родопа» (1882), «Амур поблизу дверей Психеї» (1885), горельєф «Ангел» (1884), погруддя «Вакх» (1879), укр. історика, поета, громад. діяча М. Костомарова (див. Костомарознавство), уродженця Єлисаветграда (нині Кіровоград), одного із основоположників рос. вокал. школи Й. Петрова. Твори зберігаються у ДТГ у Москві, в Ермітажі у С.-Петербурзі, музеях міст Єкатеринбург, Перм, Челябінськ, Златоуст, Каслі (обидва – Челябін. обл.; усі – РФ), Алмати, Мінськ та ін.

Покликання на статтю:

Лаверецький Микола Якимович / А. І. Шушківський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52704>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).